

Seniorenpagina

Steun voor mantelzorgers en vrijwilligers

Het Mantelzorg- en Vrijwilligersplein is onderdeel van Sociom. Professionals en vrijwilligers bieden hulp en ondersteuning aan mantelzorgers. Consulente Renske Leenders: "Mantelzorg overkomt je. Deze zorg ervaart iedereen anders. Voor hen met werk en/of bezigheden is er afleiding. In tegenstelling tot de oudere mantelzorgers. Wanneer gewenst zoeken wij begeleiding en invulling. Zij kunnen bijvoorbeeld een vrijwilliger vragen enkele uren op te passen zodat zij/hij er even uit kan."

Door Lidwien Buné

Gemeente Land van Cuijk heeft drie mantelzorggroepen: Cuijk, Boxmeer en Grave. Mantelzorgers uit de hele gemeente kunnen aansluiting zoeken bij een van deze groepen. Er wordt bekeken waar de mantelzorgers behoefte aan heeft.

Mantelzorg- en Vrijwilligersplein geeft psycho-educatie en zorgt voor ontspanning. Excursies vinden plaats vanuit de mantelzorggroepen. Jaarlijks wordt de cursus 'De zorg de baas' gegeven. De cursus 'Loyaal aan je familie of je baas' is op aanvraag. Renske: "Er zijn informatiebijeenkomsten. Op 7 juni staat 'Wettelijke vertegenwoordiging' op de agenda; in december 'Zorgverze-

Regelmatig wordt een ontspannende activiteit georganiseerd voor de mantelzorgers.

kering'. Dit jaar worden opnieuw bijeenkomsten voor ex-mantelzorgers georganiseerd. Vaak vallen zij in een gat na wegvallen van de zorg. Wij wijzen hen op de mogelijkheden binnen de gemeente." Aan zorgaanbieders worden cursussen aangeboden om de mantelzorgers te kennen en herkennen.

Op 20 april is van 16.30 tot 21.00 uur een 'inspiratiebijeenkomst' in Myllesweerd in samenwerking met gemeente en netwerkpartners. De mantelzorgers krijgen ontspanning aangeboden, er is contact met lotgenoten en de gemeente krijgt

informatie vanuit de mantelzorgers voor de vorming van nieuw mantelzorgbeleid.

Enkele activiteiten zijn: 10 november is er de "Dag van de Mantelzorgers"; nu loopt er de campagne 'Maatje voor Jou' waarin Sociom vrijwilligers zoekt om de mantelzorgers te ontlasten. Binnen de mantelzorggroepen worden ontspannende activiteiten aangeboden.

Informatie: www.mantelzorgenvrijwilligersplein.nl. Telefoon: 0485 – 700500. Bereikbaar op werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur.

Van Veldeke

Ontstemd

Op de dag dat in onze tuin de camelia aan haar veelbelovende lentebloeiing ging, togen mevrouw Van Veldeke en ik ter stembus. Aan de wachtrij van stemgerechtigden was vanuit de verte al te zien dat deze hoogmis van de democratie in een duidelijke behoefte voorzag. Het stemlokaal bezat zaalvormige proporties, inclusief een indrukwekkende cerberus van de beveiliging die vanuit de hoogte het eenvoudige

stemvolk met gepaste gestrengheid observeerde.

Ook nu bleek weer dat de oproep voor de verkiezing van Provinciale Staten en de Waterschappen naast een democratisch recht ook een sociaal feestje in zich verenigde: vrienden (m/v) en plaatsgenoten (m/v) konden genieten van de felicitaties aan een jarige buurtgenoot, het uitwisselen van (politieke) wetenswaardigheden en laatste nieuwtjes, om over roddels verder maar te zwijgen.

Het uitbrengen van de stem – noem het een vorm van ontstemmen – geschiedde met het ouderwetse rode potlood. En omdat het lijkt of iedereen tegenwoordig een politieke partij wenst op te richten, had het stembiljet inmiddels de omvang gekregen van een rol behang. Thuis hebben we enkele dagen geoeft onze weg te vinden naar al die partijen en kandidaten. Zelf heb ik op een middag roekeloos vijf van die biljetten uitgevouwen en achter elkaar gelegd, waarna ik mij plotseling in Oeffelt bevond. Zoiets dus. Een variant op de slogan "Geen gezeik, iedereen rijk!" van het destijds befaamde duo Jacobse en Van Es zou nu kunnen luiden: "Houd je niet gedeisd, ieder z'n lijst!" Een lijst voor de burger, de boer en de betweter, voor de beschaafden en de brutalen, voor de bohemiens en de bekrompenen, voor de booswichten, de boeven en de beesten.

En in het stemhokje: een zoektocht naar het juiste vierkantronde hokje, dat rood gemaakt, mijzelf zo van mijn stem ontdaan en weer naar huis. Wat verwarrend: ik heb mijzelf zojuist ontstemd, maar ik blijf het wel!

Titus Peters, een geboren ambachtsman met goud in handen

Titus is het jongste kind van vijf van schilder Jos Peters en zijn vrouw Annie. Opa Willem Peters was opgeleid als scheepsschilder. Die tak van schilders stond hoog aangeschreven; schepen gedegen schilderen vereist groot vakmanschap. Opa Peters woonde in Kevelaar, Duitsland en werkte als huisschilder (met Meisterschein), is daar met een Nederlandse getrouwd en na WO1 in Nederland gaan wonen en werken.

Door Josje Goos en Lidwien Buné

Zijn zoon Jos Peters, nam het bloeiende bedrijf over. Vader Jos deed de klussen buiten de deur, moeder Annie deed thuis de winkel en het huishouden. Helaas overleed de moeder vrij jong. Oudste broer Willem nam de winkel over en vader Jos nam

steeds vaker werk aan als restaurateur/ decorateur.

De eerste restauratieklus van vader Jos kwam via Geer Hendriks. Die wist dat Jos Peters restauratieschilder was en dat resulteerde in de opdracht tot het schilderen en vergulden van de kas van het orgel van de Martinuskerk. Omdat vader voor aanvang van de restauratie overleed, ging de opdracht naar Titus. Voor de administratieve kant kreeg die hulp van een oud-collega van zijn vader. Hij maakte door deze restauratie naam als vergulder van orgels, niet alleen uit Nederlandse kerken, maar ook uit die in het buitenland, bijvoorbeeld het orgel van een kerk in Kristiansand in Noorwegen. Hij hoefde hiervoor niet zelf naar Noorwegen: het orgel werd vervoerd naar Heythuysen, werd daar gerestau-

reerd en een paar jaar later weer teruggebracht. Eenzelfde klus kreeg hij voor een orgel uit Oostenrijk.

Titus: "Na de middelbare school gebeurde het ongelooflijke: alle drie mijn broers hoefden niet in dienst, mijn zus vanzelf niet, en ik dacht: ik ben te klein, ik hoef ook niet. Mooi niet: goedgekeurd! Na de dienstdienst schreef ik me in bij de kunstacademie in Arnhem, grafische afdeling. Na één jaar heb ik de opleiding verbreed naar ruimtelijke vormgeving omdat ik mijn eigen ding deed (doe ik altijd) en dat was niet wat zij wilden. In een vakblad van mijn vader las ik toen over een opleiding in Parijs: specialisatie in restauratie- en decoratietechnieken als bladgoud opbrengen en marmeren; een eenjarige opleiding met zes dagen in de week lessen. Dat was net iets voor mij! Ik naar pa en met hem kwam ik tot een overeenkomst: ik zou de academie afmaken en dan naar Parijs. Daarna zou ik in de zaak komen tot pa met pensioen zou gaan. Maar helaas: in 1989, toen ik op de academie zat, overleed mijn vader en het hele plan ging niet door. Ik had opeens een bedrijf met personeel."

Tegenwoordig ligt het decoratie- en restauratiewerk meer in het interieurvlak. "Een van mijn eerste klussen was de parfumerieafdeling van de Bijenkorf in Amstelveen. Heel veel werk ging per koerier. Ik besloot om mijn werk persoonlijk

af te gaan leveren en nam een passant fotoboeken mee met wat ik zoal had gemaakt. Dat werkte prima. Binnen een half jaar had ik een opdracht voor het decoreren met bladgoud van de plafonddelen van restaurant Vossius in Amsterdam. De interieurbouwer wist wel een mannetje in het zuiden van het land die dit prachtig kon maken! Eerst maakte ik hiervoor voorbeelden met diverse tinten bladgoud. Architect Cees Dam vond het prachtig. Naar aanleiding van dit project kreeg ik de opdracht voor het decoreren van de monumentale ingang van Salon Mart Visser. Ik gebruikte hiervoor geen goud maar koper, dat stond veel chiquer. Dit moest wel afgelakt worden, anders oxideert het koper en kleurt het groen."

In 2009 begon men met de restauratie van de Martinuskerk. Daarbij werd door Titus de beschadigingen aan de schilderijen van de wanden vakkundig onder handen genomen. Die waren in de dertiger jaren ontworpen door Hans Mengelberg en aangebracht door Jo Wilberink en assistenten. Het verhaal gaat dat hij voor de gezichten van de

figuren types uit het Cuijkse volk had gebruikt. In de zestiger jaren, toen de priester met zijn gezicht naar het kerkvolk toe kwam te staan, werd aan Jos Peters de opdracht gegeven de meeste schilderijen met witte verf te bedekken. Tijdens de laatste restauratieronde is deze verf grotendeels door Titus verwijderd en kwamen de oorspronkelijke taferelen weer tevoorschijn. "Gelukkig had mijn vader latexverf gebruikt; die ging er heel gemakkelijk af, omdat de oorspronkelijke schilderijen met mineraalverf waren gemaakt. Voor de laatste restauratie is caseïneverf gebruikt."

Vlak voordat het steigerwerk werd afgebroken, schilderde Titus nog gauw een lieveheersbeestje, teken voor geweldloosheid, hoog tegen een raamkozijn in de zijwand. Toen Titus later de hoogbejaarde dochters van Wilberink rondleidde langs wat hun vader toentertijd had geschilderd, wees hij hen op 'zijn' lieveheersbeestje. Het commentaar van de dames was: "Dat had pappa wel heel erg leuk gevonden!" Een groot compliment.

Titus Peters (1960), geboren en nog steeds woonachtig in pand Kaneelstraat 1. Hij is getrouwd, zij hebben twee zonen.

Colofon

Silvia Beuving
Peter Hendriks
Lidwien Buné
Josje Goos
Ans Stoub

Redactieadres:
Seniorenpagina WOC
Zwaanstraat 7
5431 BP Cuijk
www.swocuijk.nl
www.sociom.nl

Tips en ideeën voor de redactie mail naar silviabeuving@sociom.nl

De seniorenpagina verschijnt elke laatste dinsdag van de maand.